

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.506/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete felperesi képviselő címe; eljár: dr. Patonai Nóra kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	Nógrád Vármegyei Rendőr-főkapitányság (3100 helység1, Rákóczi út 40.)
Az alperes képviselője:	dr. Csonka Pál kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 13. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Budapest Környéki Törvényszék 14.K.702.521/2021/12. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 32.370 (harminckettőezer-háromszázhetven) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2018. szeptember 17. és 2021. június 30. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes helység1 Rendőrkapitánysága Osztály1, Alosztály1 állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot, működési körzete helység1 Városközpont-keleti rész, helység2 és helység3 városrészek voltak. A felperes a perbeli időszak alatt rendszeresen ellátott a működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó feladatokat: részt vett akciónév1 akciókban, forrónyomos szolgálatokban, Park1 munkatársaival közös szolgálatokban, közlekedési ellenőrzésekben, traffipax ellenőrzésekben, szórakozóhely ellenőrzésekben, migrációs ellenőrzésekben, útvonal ellenőrzésekben, határellenőrzésekben, akciónév2 akciókban, vasúti akciókban, komplex akciókban, körözési akciókban, végzett továbbá gyalogos járőri ellenőrzéseket (mozgó) és gépkocsizó járőri tevékenységet (URH), a vírushelyzettel összefüggő járőri ellenőrző (védelmi-kijárási COVID járőr) tevékenységet. Mindezen tevékenységek ellátásáért megbízási díjat nem kapott. Az emiatt előterjesztett szolgálati panaszának az állományilletékes parancsnok nem adott helyt, azt elbírálásra felterjesztette az alperes vezetőjéhez, aki a határozatszám1 számú határozatával a panaszt megalapozatlanság miatt elutasította.

A kereset és védírat

[2] A felperes a keresetében a perbeli időszakra összesen 1.294.775 forint megbízási díj és annak 2020. február 1. napjától számított késedelmi kamata, valamint perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest. A megbízási díj mértékét a rendvédelmi illetményalap 100%-ában, havi bruttó 38.650 forintban jelölte meg. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította, az összecszerűség körében a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 35. § (6) bekezdésére hivatkozott. Kereseti érvelése szerint külön beosztásként jelenik meg a körzeti megbízott (45. sor), a nyomozó (46. sor), a járőr (68. sor) és a határrendész (67. sor) a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 2. mellékletében, ami egyértelművé teszi, hogy ezek külön-külön beosztások, nem összemoshatók, még akkor sem, ha az alperes ezen más beosztásba tartozó feladatok elvégzésére kötelezte a felperest. A Körzeti Megbízotti Szabályzatról szóló 26/2015. (XII.09.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2., 21.-25. pontjai alapján pedig azt hangsúlyozta, hogy a KMB Szabályzat kógensen rögzíti, hogy a körzeti megbízott a körzetében köteles a feladatait elvégezni, a körzetéből nem vonható el, csak a közjogi szervezetszabályzó eszközben taxatív felsorolt esetekben, és akkor is csak eseti

jelleggel. Ezzel szemben a felperesnek előjárói utasításra a keresetlevélhez csatolt kimutatásban felsorolt feladatokat a működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen kellett ellátnia. A forrányomos tevékenység egységes végrehajtásáról szóló 22/2017. (VI.22.) ORFK utasítás rendelkezései alapján rámutatott arra is, hogy a forrányomos tevékenység sincs kapcsolatban a körzeti megbízotti tevékenységgel. Megalapozatlannak tartotta az alperesnek a KMB Szabályzat 22, 24, 25. és 27. pontjai alkalmazásának felfüggesztésére vonatkozó hivatkozását is és hangsúlyozta, hogy az ORFK Főigazgatóság I. Közrendvédelmi Osztályának nincs jogosultsága a KMB Szabályzat rendelkezéseit felfüggeszteni. Tévesnek találta az alperesnek a különleges jogrendre való hivatkozását, hiszen a különleges jogrend miatti elvonás a KMB Szabályzat szerint csak eseti jellegű lehet és nem hónapokon át tartó folyamatos elvonás.

[3] Az alperes a védiratában a kereset elutasítását kérte. Akként érvelt, hogy a KMB Szabályzat 21. pontja a túlszolgálatokra nem vonatkozik. A különleges jogrend (veszélyhelyzet) időszakában a körzeti megbízott működési körzetéből eseti jelleggel elvonható, a különleges jogrend kihirdetésekor feladatait külön jogszabályok, valamint az adott szervezeti egységre vonatkozó szervezetszabályozó eszközök, intézkedési tervek, tervkivonatok, valamint közvetlen vezetője utasításai alapján teljesíti. Munkaköri leírása alapján köteles végrehajtani a külön nem nevesített, de a rendőrség tevékenységi körébe, feladatköréhez kapcsolódó mindazon eseti jellegű feladatokat, melyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, a KMB Szabályzat 36. pontjában foglaltak alapján pedig a körzeti megbízott szolgálatát a körzeti megbízotti tevékenység összehangolásáért felelős parancsnok tervezi és szervezi meg. Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII. 21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: TIK utasítás) 46/A. pontja szerint a TIK ügyeletet irányítja a közterületi szolgálatokat, mely alól a körzeti megbízott sem képez kivételt. Mindezek alapján a Hszt. 71. § (1) bekezdésében hivatkozott megbízás esetei nem állnak (álltak) fenn, mivel a felperes a körzeti megbízotti körzetén kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre. Álláspontja szerint a KMB Szabályzat V. fejezetében foglalt körzeti megbízotti feladatok lefedik a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) III. és IV. fejezetében foglalt feladatokat, melyek ellátása így többletfeladatot nem eredményezett. A magasabb besorolású, magasabb képesítési követelményeknek megfelelő és magasabb díjazásra is jogosító körzeti megbízotti szolgálati beosztásokban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem állapítható meg magasabb felelősségi kör, amely a Hszt. 71.§-a szerinti megbízási díjra való jogosultságot megalapozná.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében 1.294.775 forint megbízási díj, annak 2020. február 1. napjától a kifizetés napjáig járó késedelmi kamata, valamint 64.740 forint

perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1)-(6) bekezdéseire, a BMr.2. 2. számú mellékletére, a KMB Szabályzat 2., 3/d., 20., 21., 22., 24., 25., és 37. pontjaira, valamint a Járőrszabályzat 4., 5., 10., 60., 61. pontjaira alapította.

[5] Abból indult ki, hogy az alperes a felperes tevékenységkimutatásában megjelölt feladatok ellátását nem vitatta. Hangsúlyozta, hogy a munkáltató utasításai a munkakör kereteit nem léphetik túl; a KMB szabályzat egyértelműen, kógens módon meghatározza az ellátandó feladatok körét, a munkáltatónak ehhez kell igazodnia a munkaköri leírás elkészítésekor, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. A végzett többletfeladatok ellátásáért ellentételezést (megbízási díj) kell fizetni, ezért nem fogadta el az alperes érvelését (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.). Megállapította, hogy a megjelölt feladatellátások a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó, a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díjat megalapozó többletfeladatoknak minősülnek.

[6] A KMB Szabályzat, valamint a Járőrszabályzat rendelkezései alapján rámutatott arra, hogy a körzeti megbízotti és a járőr feladatok ellátása egymástól elválik. A Kúria több hasonló ügyben hozott ítélete alapján rögzítette, hogy a körzeti megbízott beosztása nem foglalja magába a járőri beosztást; ha a hivatásos állomány tagja hosszabb időn át a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (BH2018.346.). A két beosztás közötti különbséget a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet rendelkezései is alátámasztják. A KMB Szabályzat 24. pontja nem teszi a körzeti megbízott feladatává a járőrszolgálat ellátását, hiszen az csak annak a lehetőségét teremti meg, hogy a körzeti megbízott – alapvetően a működési körzetében – járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható legyen (Kúria Kf.III.45.090/2021/4.). A felperesnek nem eseti jelleggel, hanem munkaidejének jelentős részében járőr- és egyéb feladatokat kellett végrehajtania, amelyek jellemzően a működési körzetén kívül estek, ami a beosztásától eltérő többletfeladat ellátását jelentette. A felperes forrányomos tevékenysége sem tekinthető a KMB Szabályzat alapján ellátandó feladatnak, mint ahogyan a rendezvénybiztosítás, szórakozóhely ellenőrzés, a különböző akciókban való részvétel és a felperes által teljesített határrendészeti feladatellátás sem. Nem fogadta el az alperesnek a különleges jogrendre (veszélyhelyzetre) történő hivatkozását, mert a pertárgyi időszak elején (2018. szeptemberétől) veszélyhelyzet még nem állt fenn, másrészt a feladatellátásokra nem csupán eseti jelleggel került sor. A Hszt. előírása szerint a megbízási díj nem csak a magasabb beosztású vagy magasabb felelősséggel járó beosztásba tartozó feladatok ellátása esetén jár és a többletfeladat fogalma nem fedi le a többletfelelősség fogalmkörét.

[7] Az alperest a keresettel egyező megbízási díj megfizetésére kötelezte, figyelemmel arra, hogy az illetményalap 100%-os mértékkel számított összegszerűséget nem vitatta, és a felperes folyamatosan, munkaidejének jelentős részében a saját beosztásához nem tartozó többletmunkát látott el.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[8] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a kereset elutasítását és a felperes perköltségében marasztalását kérte, a Hszt. 13.§ (1) és (2) bekezdése, valamint a 71.§ (1) bekezdése megsértésére hivatkozással. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytelen következtetésekre jutott. Álláspontja szerint a felperes a hivatásos szolgálati jogviszony létesítésével önként vállalta, hogy rá is vonatkozik a Hszt. 13. § (1)-(2) bekezdése,

ezáltal köteles mindazon feladatot ellátni, melyeket számára jogszerűen előírnak, meghatároznak. Azzal érvelt, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésben hivatkozott megbízás esetei azért nem álltak fenn, mivel a körzeti megbízotti körzeten kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat nem az eredeti szolgálati beosztása mellett, többletfeladatként, hanem a körzeti megbízotti beosztásához tartozó munkaköre helyett az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre. A magasabb besorolású, magasabb képesítési követelményeknek megfelelő és magasabb díjazásra is jogosító körzeti megbízotti beosztásban szolgálatot teljesítő személyek által ellátott, alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó feladatokhoz kapcsolódóan nem beszélhetünk megbízási díjat megalapozó magasabb felelősségi köréről sem. A járőr, járőrvezető és egyéb szolgálati feladatok beilleszthetők a körzeti megbízotti beosztást ellátók feladatrendszerébe, így azok nem járnak többlettevékenységgel. Azokon a szolgálatteljesítési napokon, amikor a felperes járőri vagy egyéb más közrendvédelmi feladatokat látott el nem végezte a körzeti megbízotti feladatait. Egy időben ugyanis nem tud ellátni egyszerre két munkakört. Megjegyezte, hogy amikor nem körzeti megbízotti feladatot látott el a felperes, hanem a közrendvédelmi tevékenység más pl. járőri feladatait, akkor is a körzeti megbízotti illetménye került részére számfejtésre.

[9] A KMB Szabályzat 21., 22. pontjai alapján a körzeti megbízott működési körzetéből eseti jelleggel – többek között – fokozott ellenőrzés elrendelése esetén, valamint különleges jogrend alkalmával elvonható volt. A veszélyhelyzet kihirdetésétől a körzeti megbízottak körzetükből engedély nélkül is elvonhatók voltak. A körzeti megbízotti munkakört betöltő személy közvetlen vezetőjének utasítása alapján a munkaköri leírásban meghatározott feladatokon túl köteles végrehajtani a külön nem nevesített, de a szolgálat tevékenységi körébe feladatköréhez kapcsolódó mindazon eseti jellegű feladatokat, amelyek ellátására elméleti felkészültsége, szakmai ismeretei, valamint tapasztalatai alkalmassá teszik. Álláspontját erősítik a KMB Szabályzat 24. és 36. pontjai, valamint a TIK utasítás 46/A. pontja.

[10] A Hszt. 71. § (2)-(5) bekezdésre utalva arra hivatkozott, hogy alapvetően kétféle megbízás különböztethető meg. Egyik esetben az eredeti szolgálati beosztás ellátása mellett, másik esetben az eredeti szolgálati beosztás ellátása alóli mentesítéssel – azaz eredeti beosztása helyett – kell ellátni a megbízás szerinti szolgálati beosztást vagy többletfeladatot. A felperes az elvonások ideje alatt a kinevezése szerinti beosztási feladatait nem látta el, helyette más szolgálati feladat került részére meghatározásra, azonban erre az időre illetménye nem került csökkentésre, attól függetlenül, hogy alacsonyabb fizetési besorolású munkakört kellett ellátnia. Állította továbbá, hogy a felperes által csatolt kimutatásban szereplő alkalmak nem tekinthetők rendszeresnek. Végül arra hivatkozott, hogy a KMB Szabályzat 21.b) pontja szerint járt el a fokozott ellenőrzésekkel, a akciónév1 módszeres, az ittas akcióval, az ittas komplex ellenőrzéssel, a akciónév2 ellenőrzéssel, a ellenőrzés1 ellenőrzéssel kapcsolatban. Az útvonal ellenőrzés megfeleltethető a KMB Szabályzat 55. pontjának, a traffipax ellenőrzések és az ittas akciók a KMB Szabályzat 54. pontjának, a forrónyomos szolgálat a KMB Szabályzat 68. pontjának, a rendezvények biztosítása a KMB Szabályzat 51. pontjának, az idegenrendészeti feladatok (migrációs ellenőrzés) a KMB Szabályzat 46. f). pontjának. Fentieken túl a hatósági házi karantén szabályainak ellenőrzésére az élet- és vagyonbiztonságot veszélyeztető tömeges megbetegedést okozó humánjárvány vonatkozásában elrendelt hatósági házi karantén elektronikus ellenőrzéséről szóló 181/2020. (V. 4.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 181/2020. Korm. rend.) a rendőrséget jelölte ki a szabályok betartásának ellenőrzésére.

[11] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és másodfokú perköltsége megállapítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékok alapján helyes jogi következtetést vont le, és helyes összegben marasztalta az alperest, aki a megállapított tényállást nem vitatta, csupán az ítélet jogkövetkeztetését kifogásolta. Rámutatott, hogy a felperes az eredeti beosztásához tartozó feladatok ellátás alól nem került felmentésre, erre figyelemmel fenntartotta a keresetlevélben és a per során tett előadását, a forrányomos tevékenység körében hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.169/2022/4. számú jogerős döntésében kifejtettekre.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[12] Az alperes fellebbezése - az alábbiak szerint - megalapozatlan.

[13] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló peradatok alapján helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetése okszerű, érdemi döntése helytálló; azzal az ítéltábla egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben az alábbiakat emeli ki.

[14] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nem vitatta, és az indokolás téves következtetését állította, azonban e körben eljárási jogszabálysértést nem jelölt meg, ezért a Fővárosi Ítéltábla a megállapított tényállást vette alapul az elsőfokú ítélet felülbírálata során. Az alperes fellebbezésében jogszabálysértésként megjelölte a Hszt. 71. § (1) bekezdését, azonban nem vonta kétségbe azt a tényt, hogy a felperes a peresített időszakban, járőri beosztás feladatait látta el, részt vett különféle akciókban, forrányomos szolgálatokban, közlekedési ellenőrzésekben, traffipax ellenőrzésekben, szórakozóhely ellenőrzésekben, migrációs ellenőrzésekben, útvonal ellenőrzésekben, határellenőrzésekben, illetve a vírushelyzettel összefüggő járőri ellenőrzésekben.

[15] Az alperes kizárólag e feladatellátások többletfeladatkénti értékelését kifogásolta a Hszt. 71. § (1) bekezdése megsértésére hivatkozva, amit arra alapított, hogy a felperes egyszerre, egy időben nem tudott járőrszolgálatot is ellátni és körzeti megbízottként is tevékenykedni, és egyébként is megkapta a magasabb körzeti megbízotti beosztási illetményt. Arra hivatkozott, hogy a felperes a megbízást nem az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végezte. Az elsőfokú eljárásban azonban nem merült fel adat arra nézve, hogy a felperest eredeti beosztásából eredő feladatai ellátása alól mentesítették volna, az alperes a perben ezt nem igazolta. A peres felek nyilatkozatai alapján az volt megállapítható, hogy a keresettel érintett időszakban a felperes a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint egyes napokon a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése fennállását állapította meg. Az alperes téves értelmezése alapján hivatkozott arra, hogy nem jelent az eredeti szolgálati beosztás melletti többletfeladatellátást, ha a felperes utasításra más beosztási feladatot lát el, mert egyszerre, egy időben nem láthat el kétfajta beosztást. Kétségtelen, hogy egy időben jellemzően nem lehet kétféle feladatot ellátni, azonban a csatolt kimutatásból és a felperes nyilatkozatából

megállapíthatóan az eredeti beosztása alóli mentesítés nélkül, annak ellátása mellett utasították a felperest egyes napokon beosztáson kívüli feladatokra. Mindezekon felül az alperes az elsőfokú eljárásban a felperes eredeti beosztása alóli mentesítését, hivatkozása és a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 265. § (1) bekezdése alapján fennálló bizonyítási érdeke ellenére nem bizonyította.

[16] A bírói gyakorlat egységes abban, hogy ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszeresen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többlétszolgálatnak minősül, és annak ellentételezésére jogosult (BH2018. 259.). A hivatásos szolgálati jogviszonyban – egyezően más alá- és fölérendeltségen alapuló foglalkoztatási jogviszonnyal – a munkáltató utasítási joga nem korlátlan, és csak olyan feladatot határozhat meg egy adott munkakörhöz rendeltén, amely a munkakör keretei közé tartozik. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség (Kúria Kfv.VII.37.193/2020/8. – BHGY: K-KJ-2020-246), ezért jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[17] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen megbízhatta a felperest olyan feladatok elvégzésével, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többlétszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[18] Ahogyan azt a Kúria korábbi határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3. – BHGY: K-KJ-2021-680) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következetes - jelen perben is irányadó - gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül, az megbízási díjra jogosít. A fentiek alapján a felperes által a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett járőrszolgálati és egyéb szolgálati feladatok nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához, ezért a felperes részére jár a megbízási díj, függetlenül attól, hogy egyébként a beosztásához nem tartozó feladatok ellátása alacsonyabb szolgálati beosztáshoz párosul, illetve a többletfeladatok ellátása alatt az eredeti beosztása szerint járó – magasabb összegű – illetményét folyósította a munkáltató.

[19] Jelen ügyben az elsőfokú bíróság a becsatolt és az alperes által nem vitatott felperesi kimutatás szerint helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. Azt sem támasztotta alá, hogy a felperes működési körzetén kívül ellátott járőri és egyéb többletfeladatai miként

felelnek meg a KMB szabályzat rendelkezéseinek. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrszolgálati és egyéb feladatokat a körzeti megbízott működési körzetén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB szabályzat 37. pontja sem, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó (közterületi tevékenységének részét képező) feladatok. Az a körülmény, hogy a felperes működési körzetéből jogszerűen elvonható volt, nem jelenti egyben azt, hogy a beosztásához nem tartozó többletfeladatok ellátásáért megbízási díjra nem jogosult. A felperest a peresített időszakban sok alkalommal, rendszeresen - tehát nem eseti jelleggel - osztották be a működési körzeten kívül elvégzendő feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont b)-c) alpontjai alapján arra, hogy a fokozott ellenőrzések és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri és egyéb tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A veszélyhelyzet miatti személyi átcsoportosítások a felperes eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot (Kf.VII.45.184/2021/4. - BHGY: K-KJ-2022-929, Kf.VII.45.176/2021/4. - BHGY: K-KJ-2022-930).

[20] A megbízási díjat megalapozó feladatellátást az alperes Hszt. 13. § (1) és (2) bekezdésére való hivatkozása sem cáfolta. A felperes és az alperes között fennálló hivatásos szolgálati jogviszonyban a felperes önkéntes vállalása nem azonos a többletfeladatokért járó ellentételezés lemondásáról. A felperes a szolgálati jogviszonyból eredő kötelezettségének eleget tett, amikor az alperes utasítását teljesítette és a peresített időszakban a munkaidejének jelentős részében beosztásához nem tartozó feladatokat a működési körzeten kívül is teljesítette, a többletfeladatok ellátása pedig megbízási díjra jogosította.

[21] Az alperes fellebbezésében hivatkozott először a KMB Szabályzat 55., 54., 68., 51. és 46. f). pontjára, valamint az 181/2020. (V. 4.) Korm. rendeletre. Mindez a Kp. 100.§ (3) bekezdése korlátjába ütközik. A Fővárosi Ítéltábla ennek kapcsán arra is rámutat, hogy a Kúria a következetes ítélkezési gyakorlatnak megfelelően szolgálati panasz eljárást követő marasztalási perben hozott ítélet jogszerűségét vizsgálva Kf.VII.39.633/2021/5. számú ítéletében kiemelte, hogy a Kp. 85. § (2) bekezdése alapján a bíróság a közigazgatási tevékenység jogszerűségét - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a megvalósításának időpontjában fennálló tények alapján vizsgálja. A bíróság a közigazgatási perben a határozat, mint a Kp. 5. § (4) bekezdése alapján közigazgatási cselekmény jogszerűségét bírálja el [Kp. 4. § (1) bekezdés]. Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes a közszolgálati perben nem helyezkedhet a szolgálati panasz eljárásban fel sem merült, általa a panasz elbírálása során nem vizsgált, határozatától teljes mértékben eltérő ténybeli- és jogi alapokra. Eltérő értelmezés esetén a szolgálati panasz eljárás Hszt.-ben rögzített szabályai sérülnének, a bíróság elvonná a munkáltatónak a panasz elbírálására vonatkozó, a törvényben biztosított jogosultságát és kötelezettségét.

[22] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható

ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4. § (1) és 3. § (5) bekezdéseire figyelemmel a pertárgy értékéhez igazodóan állapította meg.

[24] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 103.582 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[25] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. május 22.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró